

Två plusgrader och frisk vind – perfekt badväder för dambastun på Tjörn!

Termometern visar på knappt plus två grader i luften och vad vattentemperaturen ligger på vågar vi knappt kontrollera. Kvällsbrisen har friskat i och det fladdrar betänkligt i badrockarna när sju svettiga och glada kvinnor tassar ner från bastuns värme till bryggan och det kylslagna vattnet vid gamla Höviksnäs.

Det är kolsvart omkring dem så när som på ljusen över Stenungsund som glittrar på andra sidan Hakefjorden. Den medhavda fotogenlyktan ställs på bryggans räcke och en efter en glider kvinnorna ner i vattnet och doppar sig i det för kvällen ovanligt grunda vattnet. Kvällen till ära får de dela utrymmet runt den hala badstegen med ett hundratal små rödmaneter, något som känns helt absurt denna fredagskväll i början av november.

– Vad farao, ska det vara brännmaneter så här års? undrar Eva-Karin samtidigt som hon tar ett modigt simtag ut i det svarta vattnet. Men det kostar att ligga på topp. Cirka trettio sekunder senare – för det är ungefärlig snitt-tid på ett dopp i havet så här års – kommer hon upp och har lyckats bränna sig på armen.

De goda råden haglar i nattens mörker och till slut anammar Eva-Karin Annelies råd om att skrapa bort det onda. Med ett kreditkort.

– Funkar jättebra, menar Annelie och det visar sig vara helt rätt.

En viss rutin har utarbetats kring själva badandet. När en är i vattnet står en annan beredd på bryggan att ta emot med varm badrock och tofflor.

– Det är väldigt kallt om fötterna men såå skönt efteråt! konstaterar Maggan och sticker armarna i sin badrock som Camilla så omtänksamt står och håller fram.

Det här är ett väl sammansvetsat gäng som känt varandra "i evigheter". Nästan. Ett och annat undantag finns men nytillskotten smälter snabbt in i gemenskapen där stämningen är en smula rå men oerhört hjärtlig. Bastuchef och primus motor är Britt Hermansson. Det är hemma hos henne som den månatliga tjejbastun går av stapeln ackompanjerat av en liten bit mat, något glas vin och massor av prat och skratt. Under tiden värms bastun ute i magasinet opp och Britt har skickat sin make Christer att elda i tunnan. För det är i den underbart placerade tunnan man avslutar kvällen. Högt upp på en klippa mellan magasin och badbrygga, tronar den vitriolindränkta trätunnan. Utsikten är fantastisk och innan man tar steget ner i tunnan kan man med fördel hänga av sig sin badrock på någon av krokarna som Christer så käckt "sytt" upp kring flaggstången som står bredvid.

Kvällens bastugäng består förutom av Britt Hermansson även av Åsa Hedberg-Karlsson, Gunilla Carlsson, Eva-Karin Ohlsson, Annelie Rusth-Jensen, Camilla Sander och Maggan Olsson. De är allt ifrån systrar och gamla skolkamrater till grannar och kollegor.

– Ibland är vi fler och ibland är vi färre men de flesta försöker komma loss första fredagen i varje ny månad, dambastun har blivit en tradition, säger Åsa och plaskar lite i tunnans 42-gradiga vatten.

Och tradition är väl det minsta man kan säga. Damerna i sällskapet diskuterar en stund men kommer fram till att de har träffats varje månad, året om i åtminstone tio år. Innan dess skedde bastandet lite mer sporadiskt men ofta flera familjer tillsammans.

– Ett tag försökte vi köra bastukvällar med hela familjerna men det blev så konstigt. Det här är bättre. Karlarna har sin herrbastu och vi har våran dambastu, förklarar Britt.

Och medan vattnet i baljan svalnar sitter tjejgänget och löser världsproblemen?

– Kanske inte världsproblemen men det blir ett och annat boktips, resor vi planerar att göra, vill göra eller har gjort, jobb, familj, vänner, matrecept, skvaller... Det mesta har nog avhandlats i bastun och i baljan vid det här laget, konstaterar tjejerna.

Virk- och stickbeskrivningar verkar stå näst på tur för under ST-tidningens nedslag i Tjörn-natten konstaterades att det till nästa dambastu kan vara aktuellt med huvudbonad i tunnan. Klockan har passerat midnatt och det blåser ganska friskt på berget.

– Kanske en sydväst eller såna där blåbärsmössor som småbarnen har?

– Varför inte tomteluvor? Eller gamla hederliga badmössor med blommor och hela rasket?

Ideer och skratt avlöser varandra och det är ett synnerligen glatt gäng jag lämnar där på berget. Och rent. Troligen även en smula skrynkligt efter att ha legat i blöt större delen av kvällen.

– Det här slutar vi aldrig med. Så länge Britt orkar ha oss här varje månad så kommer vi hit! ropar Tjörns renaste flickor efter mig när jag kasar ner från berget i mina tofflor.

Och för den som undrar så, ja, jag badade också. I tunnan alltså.

Anna Carlsson-Käck